

[Langsted]

Der er tale om 250-350 mill. kr., og hvor skal de komme fra? Er det de 55 pct. af befolkningen, der bor i ejerbolig, som skal betale også til det her? Hvordan skal de betale? Hvad koster administrationen af de nye ting, der kommer ind? Det er der heller ikke redegjort for i bemærkningerne.

Jeg skal herefter komme ind på nogle af de enkelte lovforslag. Hvad angår lovforslag nr. L 138 om midlertidig offentlig støtte m. m., skal jeg i parentes bemærket spørge boligministeren, hvor længe denne midlertidighed skal vare. Skal den vare lige så længe som de andre midlertidige love, man har på boligområdet? Der står i dette lovforslags § 3, stk. 2:

»Lån efter § 2, stk. 2, nr. 1, kan endvidere kun ydes i forhold til antallet af lejligheder med 3 eller flere beboelsesrum og kun med så stort beløb og for så langt et tidsrum, som det skønnes nødvendigt til at imødegå udlejningsvanskelighederne.«

Dette vil jeg gerne sammenholde med boligsikringslovforslaget, nr. L 145, hvor der i § 4, stk. 5, står:

»Overstiger lejen i væsentlig grad den normale leje for sædvanlige lejligheder af tilsvarende størrelse . . . luksuøst udstyr, beliggenhed el. lign., nedsættes lejen ved beregningen med et til forskellen svarende beløb.«

I den forbindelse vil vi spørge boligministeren, om der ikke i visse tilfælde, nemlig de meget store såkaldt almennyttige boliger på 130 m² og måske endda mere, kan være tale om en vis form for luksusrisikostet. Gennem den planlagte offentlige støtte nedsættes naturligvis beregningsgrundlaget for boligsikringsydelsen, men totalt set bliver der tale om en betydelig samlet offentlig støtte til de pågældende meget store lejligheder. Den almindelige parcelhusejer må snart være på vej til at gulne af misundelse, men det er måske også meningen.

Der kan være noget rigtigt i, at aftrapningen kædes sammen med den årlige stigning i priser eller indkomster som en procentandel, men det er et spørgsmål, om det er den evige sandhed, som er fundet på denne måde. Hvis nu byggeomkostningerne stiger væsentlig hastigere, hvad de har haft en vis tendens til, bliver der så ikke på en ny måde tale om en skævhed mellem nye og gamle bebyggelser?

Ordningen for kollegiebyggerierne vil vi se i sammenhæng med den planlagte ændring

af uddannelsesstøtten, som vi jo ønsker yderligere udbygget, således at vi på den måde kan gå ind for de grundlæggende principper, der er tale om her.

Afsluttende vil jeg sige: de faktiske udgifter er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, men hvad koster administrationen?

Lovforslag nr. L 140 drejer sig om det almennyttige byggeris finansiering, og den bygger som nævnt på, at der fortsat skal ydes støtte til maksimalt 7.000 boliger af denne slags på årsbasis. Der står i bemærkningerne, at det er den gældende finansieringsordning, der ifølge regeringsaftalen skal søges videreført, men jeg må i den forbindelse spørge boligministeren, om der ikke er tale om en forøgelse af den gældende ordning, jfr. tabellen i bemærkningerne, der fortæller om kraftige stigninger i statsudgifterne, bortset fra at landsbyggefonden falder bort. Hvilken størrelse har de 7.000 boliger? Er de på 100 m², 130 m² eller 60 m², og hvad bliver totaludgiften? Er der derudover nogen prognoser for, i hvor mange år der er brug for 700-800 nye boliger om året til unge under uddannelse, og med hvilket beløb skal disse boliger indregnes i den samlede statsstøtte? Hvad bliver den endelige pris, der skal betales for disse boliger, som skal erstatte kollegiebyggeriet?

I sidste samling vedtog vi også en lov om støtte i forbindelse med udbedring af byggeskader. Hvilken indvirkning vil denne lov nu få på antallet af boliger, der kan ydes støtte til, for det var jo forudsætningen, at midlerne skulle tages af denne konto?

Det fremgår som lige nævnt af lovforslaget, at landsbyggefondens midler nu skal reserveres til de egentlige byfornyelsesformål, og det er naturligvis baggrunden for, at statens udgifter til den almennyttige sektor stiger så kraftigt, som der er tale om. Vi vil gerne spørge boligministeren, om landsbyggefonden mon kan klare disse opgaver alene uden en forøget statsstøtte også på disse områder, og hvad det så vil koste. Hvorfor er det ikke med i hele den boligpolitiske, skal vi kalde det helhedsløsning?

Dernæst kan jeg lige nævne, at vi ikke kan følge intentionerne i kommunisternes forslag til folketingsbeslutning om byfornyelse og boligforbedring; det skyder langt over målet.

De helt nyredigerede forslag til lov om leje og lov om midlertidig regulering af boligforholdene - så længe denne midlertidig-